

tember 1763 ontvangen. Daarin werd de opschorting afgewezen, omdat het de loop van het recht zou stuiten, en in het bijzonder omdat de weesmeesters revisie van het vonnis hadden gevraagd. Vooral om het laatste heeft de Hoge Regering het daarbij gelaten en is de opschorting van het vonnis beëindigd. Op verzoek van de raad ordinaris Jeremias van Riemsdijk, die zich als president weesmeester van stemming had onthouden, is bij het desbetreffende besluit van 8 september aangetekend dat de weesmeesters uitsluitend om revisie hadden gevraagd, omdat ze onzeker waren of de Hoge Regering binnen de gestelde termijn van tien dagen na het vonnis zou vergaderen en het er tevens op leek dat het vonnis in strijd met de Bataviase Statuten was. Eigenaars van lijfeigenen die worden opgepakt wegens delicten waarop lijfstraffen staan, weigeren vaak het door hen verschuldigde opvangloon te betalen. [fol. 1895] Omdat ze moeilijk verplicht kunnen worden te betalen voor slaven over wie zij niet meer kunnen beschikken, is op voorstel van de gouverneur-generaal op 1 november als compromis besloten dat het opvangloon ten laste van de officier van justitie komt onder wiens jurisdictie de eigenaar of eigenaresse van de slaaf valt. Maar als ze de slaaf terugkrijgen, dan moeten ze het opvangloon wel betalen. De premie voor het oppakken van vrije personen zal ten laste van de Compagnie komen, maar als het mensen betreft die alleen 'domesticqelijk' gestraft worden, dus na de straf op vrije voeten komen, dan blijven ze in hechtenis totdat ze de premie hebben betaald, of die voor hen is betaald. Voor de openbare veiligheid is het opvangloon voor vrije personen, of voor lijfeigenen die voor een crimineel feit op de vlucht zijn, gesteld op tweemaal van dat wat ervoor in het plakaat van 13 december 1754 staat. Bij resoluties van 13 en 16 december 1763 zijn de uit Palembang teruggezonden konstabelsmaat [fol. 1896] Eduard de Tireltas en soldaat Herman Lausche aan de ad-imterim advocaat-fiscaal uitgeleverd. Ze waren met de burger Charles Laugier, die verscheidene personen daar in totaal voor f 96.000,- had opgelicht, gedeserteerd. Ook overgeleverd is onderkoopman Christiaan Ernst van Sijffert. Hij was van Sumatra's Westkust opgeroepen. Volgens de brief van het bestuur te Padang van 31 oktober 1763 had hij als gewezen resident van Airhadji een tekort van f 68.902 op voorschotten voor textiel, waarop weinig vooruitzicht was dat het ingevorderd kon worden. Ook uitgeleverd aan de advocaat-fiscaal is boekhouder Coenraad Meertensz die bij het transport op de kas te Baros f 19.871 tekort kwam. Evenals die van Van Sijffert uit Padang zijn zijn goederen in beslag genomen. Zij zijn om weggelopen te voorkomen en om af te schrikken van zulke nonchalante, zo niet oneerlijke praktijken, in militair arrest genomen. Bij besluit van 15 april 1763 is f 817 wegens tekorten en revisiegelden, boeten etc. door de secretaris van de Hoge Regering in de kas van de Compagnie gestort. Mutaties in het College van Schepenen [fol. 1897] bij besluiten van 27 mei, 1 en 15 juli. De president en enige leden zullen nog een jaar aanblijven, omdat de vice-president en een lid ziek zijn. Bij besluit van 4 juni 1763 is een baljuw benoemd. Besluit van 6 juni 1763 over het werk aan de protocollen. [fol. 1898] Besluit van 7 juni 1763 over mutaties bij het College van Weesmeesters. Bij besluit van 18 februari 1763 is f 136.818 van het restant van de rekening van onbekende erfgenamen overgeschreven naar de kas van de Compagnie. Daaronder was ook de aan de heer van het land vervallen deel in de boedel van Anna van der Burg, waarvan in de missive van 31 december 1762 al melding is gemaakt. Per eind augustus 1763 bedroeg het kapitaal van de wezen f 5.371.689, waarvan f 3.415.054 rente geeft. In 1761/62 bedroegen de inkomsten van het College van Heemraden f 71.502 en de uitgaven f 54.593, waardoor het kapitaal met f 16.909 is toegenomen en per eind augustus 1762 volgens besluit van 17 mei 1763 f 120.911 heeft bedragen. Het kapitaal van de Bank Courant en de Bank van Lening [fol. 1899] bedroeg per eind december 1762 f 2.855.200. Bij besluit van 18 februari 1763 is een wijziging van een commissaris bij deze instelling doorgevoerd. Bij besluit van 22 februari 1763 is vastgesteld dat op de vorderingen die de secretaris en de bode van het College van Commissarissen van Huwelijks- en Kleine Rechtszaken aan vershot en salaris op de procureurs en solliciteurs die voor dit college werkzaam zijn hebben, nadat deze na gecontroleerd en goedgekeurd te zijn door de commissarissen, door hen zonder procederen, evenals andere declaraties van onkosten en salaris, na een laatste aan-